

1885, extras din Rev. Toc. I, 409 sqq. II, 83, sqq. 202 sqq. III, 111 sqq. 289 sqq. IV, 545 sqq.

Asupra emigrării Romînilor în Istria și prin Carpați a scris *Miklosich*, Ueber die Wanderungen der Rumunen in den Dalmatischen Alpen und den Karpathen, Wien, 1879, din Denkschrift. der kais. Akad.

Dacă facem abstracție de dicționar, apoi în privința celorlaltor părți ale gramaticii particularitățile dialectelor macedonean și istrian se pot rezuma în următoarele puncte, pe care în parte le avea încă limba romină din Dacia în veac. XVI și XVII (vezi III B, IV B).

Pentru cel macedonean: a) *i* inițial înainte de *n*, *m* cade, *ncartsi*, *ncăldzescu*, *n cotu*, *mvălești*, *m partu*; b) *l* muiat păstrat. *melyu* (meiu), *hilyu* (fiu), *malyu* (maiu), *ŝemelyu* (temeiu), *lyepure* (iepure), *oclyu* (ochiu), *gălyină* (găină); c) *n* muiat păstrat, *gutunye* (gutuie), *yinye* (viie, vinea); d) sunetele grecești moderne *ŝ*, *γ* și *δ* în cuvintele grece și albaneze, *șascalu*, *aγru*; e) *k*, *g* înainte de vocală palatală s'au prefăcut nu în africaterile *tș*, *dj*, ca la Romîni de a stînga Dunărei, ci în africaterile *ts*, *dz*, *nutsi*, *dutse*, *dzatse* (zece), *dzinere* (ginere); f) diftongii *ea*, *ia* accentuați, cînd în silaba următoare este sunet palatal, nu s'au prefăcut în *e*, *ie*, *leane*, *leamne*, *chiaptine*; g) *n* final se păstrează. *stogu*, *stomahu*, *stupu*; h) după o consonantă simplă *n* și *i* finali cad înaintea articolului, *cuclu* (cucul), *ezlyi* (ezii); i) perfecte forte latinești în *-si* au în dialectul macedonean forma *-șiu*, *-seși*, *-se*, *-semu*, *-setu*, *-seră*, forma adică pe care au avut-o aceleași perfecte și în Dacia traiană până la sfîrșitul veacului XVII, *arupșiu*, *arupseși*, *arupse*, *arupsemu*, *arupsetu*, *arupseră* (rupseiu, etc.); j) în dialectul acesta indicativul are o formă de futur în *-rimu*, *-ri*, *-ri*, *-rimu*, *-ritu*, *-ri*, care a existat până